

عنوان مقاله:

آسیب‌شناسی تربیتی سطح‌نگری در مواجهه با نمادهای دینی

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم تربیتی از دیدگاه اسلام، دوره 8، شماره 14 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

نوروز امینی - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه گیلان، گیلان، ایران.

علی قریبی - دانش‌آموخته کارشناسی ارشد علوم قرآنی، دانشکده علوم قرآنی خوی، آذربایجان غربی، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، آسیب‌شناسی سطح‌نگری در مواجهه با نمادهای دینی بود. شخصیت‌ها، اعمال، اشیاء، مکان‌ها و زمان‌های خاص که نزد پیروان ادیان مختلف، مقدس شمرده می‌شود و به‌نوعی با آداب و رسوم اجتماعی آن‌ها پیوند خورده، نماد دینی نام دارد. با توجه به نقش و جایگاه نمادهای دینی در برنامه‌های تربیتی، پرسش این است که سطح‌نگری در مواجهه با نمادهای دینی و بسندگی به ظواهر این نمادها چه آسیب‌هایی را در مسیر تربیت دینی به دنبال دارد؟ تحقیق حاضر، ضمن اشاره به نمونه‌هایی از گرایش مذکور که در قرآن و حدیث مورد توجه قرار گرفته، آسیب‌های این پدیده را با روش تحلیل متن و در برخی موارد تحلیل منطقی مورد بررسی قرار داده است. براساس یافته‌های پژوهش، زمانی که ظاهر یک امر دینی در مقابل باطن آن اهمیت بیشتری بیابد و تلاش افراد تنها معطوف به ظواهر آن باشد، امر دینی مورد تهدید و آسیب جدی قرار می‌گیرد و آسیب‌هایی چون در حاشیه ماندن تکالیف اصلی، تصدی‌گری ناصالحان در امور دینی، منزوی شدن عالمان و صالحان، برقراری ارتباط آسیب‌زا با انسان‌ها و اشیاء، ترویج خرافات و رسوم غلط اجتماعی و بی‌حرمتی به نمادها و مقدسات را در پی خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

نمادهای دینی، آسیب‌شناسی تربیتی، تربیت دینی، سطح‌نگری، ظاهرگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1145952>

